

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1190 29 tháng 4 năm 2018

Quán thông

*Quán thông quý tướng Trời cao
Chuyển biến thâm sâu các sắc màu
Qui hội chính mình duyên đạt thức
Bình tâm xây dựng lý siêu hành*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Ý chơn hành là sao?
- 2) Người tu thiền là những người muốn sung sướng hay không?
- 3) Những sự biến loạn trên mặt đất do đâu mà có?
- 4) Chiến tranh bùng nổ khắp nơi nơi Bé có khổ tâm không?
- 5) Bé ngồi xe cả đêm dài có mệt không?
- 6) Trật tự của tâm linh là sao?
- 7) Làm người ai ai cũng muốn cầu xin cứu giúp được những người lâm nạn thì phải làm sao?

1)01-05-92

Hỏi: Ý chơn hành là sao?

TL: Thừa ý chơn hành là lúc nào cũng ý tưởng đến giải thoát hướng về xứ Phật, quán thông nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, tự quán thông chính mình, cảm thức mỗi mỗi cũng về không, thì từ quang của chơn tâm mới bộc khởi, ý lực thanh nhẹ, cảm thức đạo mùi càng ngày càng lớn rộng, ổn định thì không còn dính dấp đến tiền tài danh vọng nữa, trước khí và sự mê lầm không có cơ hội phá vỡ chơn tâm. Một lòng một dạ khai thác chơn lý của chính mình, liên hệ với Trời Phật, vui trong thanh tịnh, sống trong tự nhiên và hồn nhiên, ý lực giải toả mọi sự nan giải của chơn tâm, không bị sự lôi cuốn của hồng trần, xác thân thanh nhẹ, lúc nào cũng vô tư, nền tảng từ bi sống đây, nuôi dưỡng sự thương yêu và tận độ.

Kệ:

*Từ bi khai mở tự tiến vô
Giải tỏa phiền ưu giải nắm mô
Đau khổ chẳng còn tâm sống động
Tự tu tự giải niệm Nam Mô*

2) 02-05-92

Hỏi: Người tu thiền là những người muốn sung sướng hay không?

TL: Những người bằng lòng tu thiền là người đã ý thức được cuộc đời trầm luân trong khổ cảnh và muốn giải thoát trở về căn bản của môi sinh, tức là trước khi chịu luật hóa hóa sanh sanh, tức là trở về với nguyên lý vô sanh, thanh tịnh Phật Pháp, học nhịn nhục, dẫn thân trong chu trình tiến hóa, chân lý sẽ được viên mãn và tròn đầy, đóng góp trong sự thật hòa tan với các giới, hay dễ tương hành, khai thông đời đạo, tự dập tắt nguồn lửa sân si, thức hồn thanh tịnh.

Kệ:

*Hồn vui đạt thức sanh tôn giải
Cơ mật tối tâm uyển chuyển hoài
Thức giác trần tâm nay dẹp bỏ
Quên đời mình đạo chẳng lầm sai*

3) 03-05-92

Hỏi: Những sự biến loạn trên mặt đất do đâu mà có?

TL: Thừa do tâm con người mà ra. Người nghèo lúc nào cũng muốn làm giàu, nhưng sự mong muốn không đạt thành, biến thể của nó là loạn, tùy tâm mà loạn, tùy vùng mà phá khuấy. Còn người tu thì sao? Người tu tâm loạn lại bắt đầu lừa Thầy phản bạn, cũng do tâm mà ra. Cho nên Bé thường khuyên người tu nên giữ vững lập trường giải thoát làm phương châm giải nghiệp và tiến thân, khỏi lạc vào môi trường ô trược lôi cuốn khó thoát, vầy xéo bởi tình tiền duyên nghiệp, nó cũng là sức hút mãnh liệt của trường đời.

Kệ:

*Thoát ly tâm ý rất thanh thoi
Tưởng nhớ thương yêu Phật với Trời
Do khổ tiến thân đường trí đạo
Khai thông cõi mở khắp nơi nơi*

4) 04-05-92

Hỏi: Chiến tranh bùng nổ khắp nơi nơi Bé có khổ tâm không?

TL: Thừa chiến tranh phát khởi từ lòng tham của con người, lâu ngày biến thành sự giết chóc vô lý, nhiên hậu mới biết ăn năn sám hối, thực thi sự công bằng bác ái, tương trợ lẫn nhau, nhắc lại chuyện xưa để tái lập hoà bình. Người tu tự thức thì mới tránh khỏi sự động chạm vô lý, tự giải nghiệp tâm thì phần hồn sẽ được thăng hoa tốt đẹp ở giờ phút lâm chung. Biết tưởng nhớ đến Trời Phật thì mới có cơ hội vượt khỏi nạn tai tranh chấp tại mặt đất, nhịn nhục là chìa khóa vượt qua trùng dương đau khổ.

Kệ:

*Thức tâm giải tỏa muôn phiền toái
Nhịn nhục tới đờ tiến chẳng làm
Khai trí mở tâm hành tiến hóa
Qui nguyên một mối chẳng sai lầm*

5) 05-05-92

Hỏi: Bé ngồi xe cả đêm dài có mệt không?

TL: Thừa Bé vẫn khỏe! Trên đường đi lại được học rất nhiều về sự thành đạt của nhơn sinh trên mặt đất, đã tận dụng trí khôn của loài người, sản xuất đầy đủ phương tiện phục vụ loài người, đường xá trật tự và êm ả. Người tu nhìn thấy cảnh vật trật tự, phải tự xét tâm đã đạt được phần nào trật tự cho tâm linh chưa?

6) Hỏi: Trật tự của tâm linh là sao?

TL: Thừa trật tự của tâm linh, là luồng điện trung tâm bộ đầu đã rút và khai mở tùy theo khả năng tu học, tham thiền nhập định, không dấy động và dễ hòa cảm với mọi nơi mọi giới. Đó là trật tự của tâm linh, từ trật tự sẽ học được sự thanh tịnh có một không hai, tức là vô sanh bến giác, hoà tan và phát triển.

Kệ:

*Tu hành khai triển thức triền miên
Thanh nhẹ hoà tan cảm nối liền
Tức khắc khai thông đường trí đạo
Nam Mô liên tục tạo thành duyên*

7) 06-05-92

Hỏi: *Làm người ai ai cũng muốn cầu xin cứu giúp được những người lâm nạn thì phải làm sao?*

TL: Thừa đã nói là luật Trời có, thì con người đang ôm xác làm người thì phải ý thức rõ luật Trời đang thực hiện trong khối thần kinh của con người, chạy vòng quanh cả vũ trụ, tìm tòi thực chất thanh tịnh của mỗi người, có tâm hồn rõ rệt, nhưng vì hướng ngoại lo âu bất chánh, muốn những chuyện không thể muốn được, biến thể của nó là cầu xin vụ lợi. Làm sao lợi dụng Thần Thánh Tiên Phật, trong lúc chính bản thân không chịu sửa chữa tu học, thì từ bệnh nhỏ cho đến bệnh lớn có thể phát sanh tức là nạn vậy. Tâm làm thân chịu làm sao cầu xin mà thành được. Chính mình lo tu thiền ngày như đêm, nhiên hậu mới có cơ hội ý thức rõ ràng hơn, thật sự hướng thượng, thì mới cảm thức được nguyên lý vô sanh, thì mới thật sự thoát nạn. Mê chấp tạo thành bệnh ở trần gian, làm tướng ôm khổ nhưng tướng là sướng, không hành pháp khai thông trí tuệ, tức là tự lạc vào cảnh giới si mê tranh chấp, tự hành hạ lấy tâm thân mà tướng lầm là đã đạt thành.

Kệ:

*Thực hành khai mở ý tâm thanh
Trụ tiến một đường ngộ pháp nhanh
Thanh diệu chơn hồn năng thức giác
Bình tâm học hỏi hướng về thanh*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Đất

*Đất đã làm chi hồi đất hiền
Phận em làm việc sống tùy duyên
Vạn linh tiến hóa trong tình bạn
Đất đã đảm đương đất diệu huyền*

*Diệu huyền cứu độ chẳng cho riêng
Chua ngọt đắng cay khắp các miền
Gánh vác trợn lành duyên thử thách
Trụ sanh hoại diệt cảm giao liên*

*Giao liên tận độ xoay xoay chuyển
No ám ám no trí chuyển xuyên
Trí đạo tâm đời gieo nguyên thức
Đất em vẫn độ vẫn ban hiền*

*Ban hiền thể xác vẫn an yên
Bảo bọc yên thân trong tác điền
Thành mộ quý thương người chín suối
Gia phong khai triển tạm bình yên*

*Bình yên đất đã khéo gieo duyên
Cứu độ quần sanh vẫn nối liền
Học hỏi không ngừng tâm trợ pháp
Nấn hình vẽ đạo độ triền miên*

*Triền miên đất đã nguyện kết duyên
Hỗ trợ người hiền tự tiến xuyên
Trăm ngã qui hồi chung một mối
Thành tâm thanh tịnh chuyển phân huyền*

*Phân huyền mê giác giải triền miên
Đất độ chúng sanh ngộ pháp hiền
Đi lại trong vùng minh đạo pháp
Cần khôn qui một rõ đất duyên*

*Đất duyên thanh lọc đất giao duyên
Lệ chảy thanh cao khắp các miền
Thuyên chuyển phân hành trong ý thức
Về nguồn phân giải chẳng hành riêng./.*

*Lương Sĩ Hằng
Gien, 28-05-1988*

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

ĐỒNG TU THĂNG HOA (tiếp theo)

Đừng có nói tôi ăn chay rồi yếu, không phải đâu, ăn chay nó mạnh lại, ăn chay không có yếu, ăn chay con người nó mạnh lại, nó rétablir tất cả những cái thân kinh trong này nó trở lại hồi sinh tốt. Người ta cũng hiểu, ăn lung tung rồi ăn đụng với nhau, cơm với thịt cũng là đụng, nó mười mấy tiếng đồng hồ nó mới tiêu, bảy tám tiếng đồng hồ nó mới tiêu. Rồi bây giờ mình ăn cơm với rau, có bốn tiếng đồng hồ nó tiêu, rất trật tự, nó rất trật tự, cái đó là vệ sanh, bây giờ người ta dưỡng sinh bây giờ người ta tìm ra rất tốt. Còn ăn thịt thì với rau không thì nó cũng bốn giờ đồng hồ nó tiêu. Còn ăn đụng thì bảy tám tiếng tới mười mấy tiếng nó mới tiêu thì nó lên men rồi. Men thì nó có vi khuẩn men ở trong mình, con người nó uể oải không có khỏe, nóng lạnh bất thường. Cái đó là cái ý chí thôi, cái tập quán thôi. Ăn mặn cũng là một tập quán và ăn chay cũng là cái tập quán. Chúng ta ăn gì nó thanh nhẹ, nó tập quán, nó thấy sướng thì cứ việc làm, nhẹ, cho nó yên ổn hơn, thay vì đem vô nhiều chuyện cạnh tranh làm khổ óc, khổ não. Tưởng ăn xuống ruột là

dầu được? Không phải, xuống ruột rồi nó sản xuất ra chất nhớt, chất nhờn đó rồi cái ruột nó hút đưa lên cái óc, đưa lên trung ương. Mà nếu ăn trước thì cái óc mình nó trước hà, không có bao giờ mở được, tu hoài không mở là vậy. Phải có một cái ý chí để hướng về thanh nhẹ giải thoát thì chúng ta phải lọc tất cả những gì cơ cấu trong này nó phải thanh nhẹ giải thoát nó mới đúng! Ăn chay không có hại, rồi đây người Đức người ta cũng ăn chay cả làng, đây rồi người Mỹ người ta ăn chay cũng nhiều, toàn là nhà giàu đi ăn chay không. Để chi? Để cứu bệnh! Họ không có biết tu giải thoát như mình đã thực hành thì họ ăn chay để họ cứu bệnh. Thì mình thấy cái ăn chay nó hữu lực nhiều lắm. Ăn chay cũng phải ăn trật tự chứ không phải ăn đụng tùm lum nó cũng như ăn mặn vậy. Hai cái chất protéines nhiều quá nó đụng vô nó cũng lên men. Mình phải cẩn thận về vấn đề ăn uống. Nó quan trọng lắm!

Tu thân thì phải cho cái thân nó ổn định chứ thân mà bất ổn, gặp gì nhét nấy vô là cái thân bất ổn, ăn xành xạch cả ngày hậu quả mấy người đó bệnh, chắc chắn phải bệnh, Mà tu mà cứ nghĩ chuyện ăn nhiều hơn chuyện tu cái đó cũng chết, xuống âm phủ chứ không chạy đâu. Tu phải nghĩ chuyện tu giải thoát, phải có một ý lực rõ ràng, phải có đường lối. Chứ mình đi làm con người mấy chục năm đi làm cái gì? Rước toàn chuyện vô ích cho chính mình, rước làm cái gì? Làm chuyện hữu ích cho chính mình, bởi vì mình biết cõi này là cõi tạm không phải cõi trường cửu cho chính mình, thì trong lúc ra đi được yên thân hơn. Cho nên mỗi một đơn vị ông Trời ông giải quyết rõ ràng, mỗi một đơn vị có quyền nói, quyền nghe, quyền ngửi, đủ quyền hết. Đủ quyền năng, một phép lạ cả của vũ trụ mà! Con người là một khả năng phép lạ của vũ trụ mà! Đủ quyền hết, nhưng mà mình phải biết cái quyền đó phải đi đến đâu. Khi mình nhìn quá thì con mắt mình đi đến đâu, mình nghe nhiều quá thì lỗ tai mình đi đến đâu, mình ngửi nhiều quá lỗ mũi mình đi đến đâu, mình phải hiểu cái hậu quả nó đến đâu, mà mình nói nhiều quá thì hậu quả mình đến đâu, mình phải hiểu! Có phá hoại luật trời không? Cơ tạng mình là luật trời, mà nó nhiều động quá thì cơ tạng không yên, tạo tâm tội, thì nó mới tạo ra uất khí. Sân si giận hờn là uất khí! Cái gì cũng muốn biết, mà biết không được là tại vì mình thiếu thanh tịnh. Cho nên mình ăn uống có trật tự tự nhiên nó hiểu, đầu đó nó có trật tự thanh nhẹ, cái tim cái gan cái thận là quan trọng. Ba nơi nó không đều hòa là loạn, đâm ra sân si.

Cho nên người tu phải ý thức rõ cái đường tu của chính mình! Không có nghe ở ngoài nói gì hết. Bây giờ tôi thấy tôi yên, tôi làm như vậy tôi yên. Tôi nhìn mà tôi không có nghĩ bậy đối với người khác. Cái nhìn của Trời Phật cho, tôi nhìn một cách thanh nhẹ, tôi nhìn một cách từ bi, tôi nhìn một cách thương yêu, tôi nhìn một cách học hỏi thì tôi là một người tiến hóa. Tôi nghe để tôi hiểu tôi, có gì khác hơn người. Tôi nghe cái lãnh vực hiểu của tôi nó hiểu được bao xa. Trở về được thanh tịnh, nhận thức càng ngày càng rõ, thì tôi mới áp dụng được cái gì ông Trời cho quyền cho tôi. Ông Trời cho tôi quyền nhìn, quyền nghe, quyền ngửi, mà tôi nghe ngửi tôi nói tâm bậy không, cả ngày đạo này chống đạo kia, cái đó là nói tâm bậy! Tất cả là về Trời hết, trăm con sông cũng về biển mà một ngàn một triệu cái đạo cũng về Trời. Đi đúng lúc, đúng đường là nó chỉ về Trời. Đạo này đi nói xấu đạo kia, là ngu xuẩn vô cùng, không có phải là người văn minh tiến hóa. Theo đạo pháp, mà không theo được một tí gì của ông Phật. Ông Phật không có đi nói xấu người ta. Mà mình thờ ông Phật mình đi nói xấu người ta mình là người trụ lạc không phát triển được, tâm thức không có mở, tự hại lấy mình. Cho nên thờ Phật phải bắt chước Phật một chút, mới là người tu. Không bắt chước Phật một chút là mình thành ma quỷ rõ ràng, không phát triển được, tâm thân bất ổn mà! Chuyện của mình mình không lo suy tự giải tỏa, khám phá khả năng sẵn có của chính mình, lại mình muốn đi khai thác chuyện của người ta, có phải mình tự tạo sự mâu thuẫn cho chính mình? Tu là tu sửa mà không chịu sửa mà tu cái gì? Uổng công của Trời Phật! Là một tội hèn tại thế gian mà gắng thêm một cái tội nữa thì chỉ xuống địa ngục không có lên được thiên đàng. Có chứng minh rõ ràng. Còn tu Vô Vi, dốc lòng tu, con mắt nó phải sáng. Con mắt mà mờ mờ đó không được, nó phải sáng. Bởi vì nó có một cái ý chí cực mạnh, giải tỏa phiền não sái quấy thì tâm tư nó được an lạc, mắt nó phải sáng. Nó có một ý lực mạnh, mắt nó phải sáng!

Cho nên đối với người Vô Vi không có lường gạt được. Cho nên ông Phật ông nói cái tham đứng đầu. Nhìn con mắt biết người còn tham ăn. Cái tham đứng đầu. Hỏi tham gì? Tham ăn thôi đừng có nói tham

của! Tham của còn nhiều nữa. Tham ăn đứng đầu, hại cơ tạng! Nhìn con mắt không yên. Cho nên người tu biết được để lo sửa mình, tu, tu tiên, ngày đêm lo tu lo thanh lọc, ăn uống trật tự, thì con người nó khỏe mạnh hà. Có gì phải đáng lo âu. Cho nên mọi người đến với tôi là êm là vậy, tại sao êm, vì tôi đã dùng ý lực khai phá khối óc. Thì tất cả các bạn cũng có ý lực ở trong, mà nghe qua thì ý lực tự nhiên nó chạy, nó phải đi, nó muốn đi về chỗ đó. Mà nung nấu nữa nó sẽ đi, thật sự nó sẽ đi.

Chớ nói ông Tám không có cho người nào thế tôi, không phải. Thì lúc ông Tám chết, tự nhiên nó đứng lên nó nói ngon lành, bởi vì ý lực nó đi cũng vậy thôi, nó bình đẳng nhau nó đi, anh em lo tu, lo tiến hóa, thì sau này thiếu gì người thế. Sự hiện diện của tôi cũng như gieo giống vậy, rồi nó mọc mầm, rồi nó nở hoa, rồi nó thành trái. Tương lai sẽ có rất nhiều người đi như vậy. Tự động mới có giá trị. Còn ôm kinh sách không có giá trị, lạc trong lý thuyết. Còn tự động khai mở thần kinh não óc nó mới có giá trị. Không có ôm lý thuyết bên ngoài. Mình bỏ con ma rồi bây mình đi rước ông Phật nó cũng xâm chiếm như vậy hà, thấy không? Mình phải trở lại ngôi vị, vị trí làm Phật mới là đúng, bỏ nghiệp tâm thì nó thành Phật. Bây giờ mình chưa thành nhưng mà nay bỏ chút mai bỏ chút, ngày nào mình cũng sẽ thành. Ông Phật đã lưu lại một câu cho chúng sanh : Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành! Phải nhớ câu này. Phật đã dạy rất kỹ, sợ cái tội lường gạt, nói tôi tu hiền lành lắm, bề ngoài thấy hiền lành mà trong dữ, trong đi nói xấu người ta là tội ác, không phải tội hiền lành, tội ác ôn không phải tội hiền lành! Tự tạo ác cho nó thì nó không bao giờ phát triển được. Phải hiểu chỗ đó. Trước được cái gì cho người đi sau người ta biết mới kêu là đồng tu thăng hoa! Tiên bước dễ dãi! Những cái gì mình vấp phải mà mình mở ra được mình cũng nói cho người ta nghe. Những sự mâu nhiệm trong tâm mình phát khởi cho chính mình được hưởng mình cũng nói cho người ta nghe.

Cho nên trong cuộc đời con người nhiều chuyện thắc mắc, nhiều chuyện kẹt không thông. Mà lấy cái gì làm thông? Lấy cái tâm mới làm thông được. Thì cái tâm mình mình nhờ tu luyện mình mới thông. Thông là đó là cái mâu nhiệm tự cứu cho chính mình.

Ở đây không có cái gì hết, có cái niệm Phật, mà niệm đúng là được. Niệm sai là nó trật! Niệm đúng là nó mở trí ra, niệm sai là nó u uất. Con người nó u uất! U uất là u chỗ nào? Nói tôi niệm Phật mà sao ông Phật ông không độ tôi. Tôi niệm Phật mà tại sao tôi không trúng số, tôi niệm Phật mà tôi làm ăn không được? Cái đó là trách ông Phật là sai! Còn chính mình mở cho mình trở về cái nguyên lý đạo thì mình mới đánh lễ Phật được. Còn không biết cái cuộc sống của mình là trong nguyên lý của đạo pháp. Xác thân mình là trong nguyên lý kỳ diệu vô cùng, mà mâu nhiệm vô cùng mới có cái xác tại mặt đất, thì mình khai mở cái đó là mình học, đủ rồi! Niệm Phật là tự khai mở trí óc. Càng ngày nó càng thông, càng mở thì nó thấy cuộc sống không có gì phải lo, mà không mở làm sao mà biết được? Phải hành nó mở là nó mới cảm thức được, hiểu được cái đường lối phát triển của tâm linh. Nhiều người bị lạc vào trong cái xác, nói tôi sống tôi nhờ cái xác này tôi mới sống, không phải! Cái tâm! Tâm đang điều khiển cái xác, tâm làm thân chịu, tâm ăn bậy thì xác bị hư, mà tâm nghĩ bậy xác cũng bị hư, tâm làm thân chịu! Mà cuộc sống tại sao nó có nhiều chuyện uẩn khúc thắc mắc như vậy? Nhờ những chuyện thắc mắc đó kích động và phản động nó mới mở trí tôi, tôi mới thấy rõ vị trí của tôi, cuối cùng của tôi phải trở về với thanh tịnh tôi mới buông bỏ được cái chuyện động loạn của trường đời. Chứ lấy gì chứng minh cái hồn tôi bị lôi cuốn bởi cái xác! Sức mạnh của hồng trần nó hút hồn tôi, giam ở trong cái xác này. Bây giờ tôi tu, tôi làm Pháp luân thường chuyển để chi? Để nó nghịch chiều trở lại nó mới xuất ra. Cái Pháp luân thường chuyển là xoay cái chiều hướng nó trở lên trên thay vì đi trở lộn xuống, bị lôi cuốn, thì nó nghịch thì nó mới xuất phát ra, thuận thiên giả tồn, nó hút nó đi lên!

Cho nên người tu thiền Vô Vi cái đầu bị hút hút hút... mà không biết tại sao? Nó đang đi lên! Tôi đầu tôi hút mà tôi không thấy gì hết, nhưng mà nó đang đi lên nó đang học. Khi mà nó học, nó đi tới đàng hoàng đầy đủ rồi, quân bình rồi tự nhiên nó thấy! Cái thấy của mình cũng trong tự nhiên. Bây giờ mình ngồi đây

mình nhìn thấy màu sắc này kia là tự nhiên nó vậy hà, chứ không có pha chế được cái màu nào với màu nào được hết. Thì mình tu thiền nó đổi cái chiều hướng thì tự nhiên nó cũng thấy vậy hà, nó thấy cảnh tiên nhà Phật, thấy rõ ràng! Lúc đó nó mạnh dạn nó đi, nó vui sướng, nó thấy rõ con người sống từ cảnh giới, con mắt giới phàm mở mắt thấy, nhắm mắt cũng thấy nữa. Thì nó đi xe hai bánh, lúc đó kêu bằng đời đạo song tu, rõ ràng, đạo thì tôi đi học đạo với những người đã thành đạo. Chớ cò tôi học đạo với những người chưa biết đạo, giảng đạo, cái đó là trật lất rồi. Chưa biết đạo giảng đạo là trật rồi, nó chưa hành chưa tới giới đó, nó chỉ nói dóc thôi, nó lý luận thôi, không có tiến được. Rồi bày sự tranh chấp thôi, không có phát triển. Còn chính mình hành mình đi được, kêu là đời đạo song tu rõ ràng. Ở đời này tôi biết xử trí chuyện đời, tôi học cái nhịn nhục để tôi khai mở tâm thức của tôi thăng hoa đi lên. Còn đạo là về phần hồn phải đi học. Nó phải có cái thử thách ở trong cái giới đó nó mới được lên. Ở đời này muốn có bằng cấp phải qua một cuộc khảo thí, mà muốn đi lên trên không qua cuộc khảo thí làm sao đi lên được? Cho nên cái môn thiền là làm cho con người định! Định nó mới xuất! Nhờ cái pháp để làm cho mình định thì mình phải siêng năng mới làm đúng! Cái chu kỳ nó như vậy! (còn tiếp)

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui của Đức Thầy và Bạn đạo Vô Vi

Tiếp theo báo cáo ngày 28 tháng 2 2018 chúng tôi đã nhận từ quý` bạn đạo cho quỹ cứu khổ ban vui cho đến 29 tháng 4 2018 như sau:

Người gửi	US\$	CAD
Dam van Ho (GA)	200	
Nancy Luong (TX)	1,500	
Pham Thi Phu Xuan(CA)	10,000	
Ngo Thi Dang (CA)	800	
Ly Anh Kiet (CA)	500	
Ly Anh Vu (CA)	208	
Ly Thu Van (CA)	200	
Ly Xuong Phu (Ca)	600	
Chi No & Anh Tuoì (CA)	300	
Le Thi Kim Anh (Mtl)		500
Ho Van Dam (Ga)	100	
Hoa Nguyen (TX)	800	
Icebud Reed Nguyen (MI)	150	
Brian Nguyen & Anh Dao Ho (TN)	500	
Tran Ngoc Dung & Hong Hoa (MA)	3,000	
Pham Thi Phu Xuan (CA)	3,000	
Hong Vo (CO)	100	

Trong 2 tháng qua chúng tôi đã xử dụng như sau:

- Bỏ thí hòm và mai táng cho người chết gia đình nghèo không tiền mua hòm
- Giúp những bạn đạo nghèo cần sự trợ giúp (bị tai nạn hay đau ốm hay hỗ trợ học phí cho con em, hoặc sửa nhà dột nát)
- Học bổng 2017-2018 cho các em nghèo, khuyết tật được học chữ hay học nghề nếu không bị bỏ học
- Giúp các em cầm điếu một phần tiền ăn
- Giúp người già neo đơn
- Giúp người nghèo không tiền trị bệnh
- Giúp các em bị bỏ rơi ở công chùa tiền sữa và tiền học
- Phát gạo cho người nghèo vùng xa vào ngày rằm & mừng một

- Giúp những người phong cùi tiền ăn và con em tiền ăn học
- Phát xe lăn cho người tàn tật nghèo
- Phát gạo cho người nghèo ngày rằm hay mừng một
- Phát Thuốc miễn phí cho người nghèo ở vùng sâu
- Giúp người già neo đơn

Những người đau khổ đã nhận được sự giúp đỡ **cúi đầu cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo đã liên tục hỗ trợ cho công việc này**

Mọi sự sơ sót hay thắc mắc về quỹ này xin liên lạc người trách nhiệm ký tên dưới đây:
và Ngân phiếu xin đề **VoVi Association of Canada** và gửi về :

2590 Allard St. Montreal – Quebec- H4E 2L4 Canada
email tbptdn@videotron.ca

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo
Thay mặt ban trách nhiệm quỹ CKBV
Kính thư
Phan Cao Thăng

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 1

KHOÁ SỐNG CHUNG MOREE, AUSTRALIA từ 24-3 đến 31-3-2018

MOREE là một thị trấn nhỏ dân cư thưa thớt. Phần lớn là những nhà nghỉ cho khách các nơi đổ về tắm suối nước nóng. Nơi đây có rất nhiều hồ tắm nước nóng thiên nhiên trực tiếp dẫn nước nóng từ lòng đất về phục vụ cho nhu cầu của người dân. Năm 2013 chúng tôi bạn đạo ÚC CHÂU lần đầu phối hợp tổ chức Khóa Sống Chung tại tư gia Cô Duyên Hội Trưởng Sydney. Chúng tôi đã thỏa ước mỗi năm sẽ thay phiên tổ chức tuần tự tại địa phương.

Năm 2014 KSC được tổ chức tại tư gia của Anh Chị Lệ Mel. Qua năm sau chúng tôi đã dời địa điểm lên vùng suối nước nóng Moree. Cho đến nay đã qua 4 năm liên tục. Qua lời kể của những anh chị đã có duyên phước đi bên cạnh Đức Thầy những năm xưa, ĐT mỗi khi đến nơi nào có suối nước nóng ĐT đều ghé vào để tận dụng sự lợi ích của nguồn nước quý hiếm này. Tiện đây chúng tôi xin nói sơ qua về sự lợi ích của nguồn nước lưu huỳnh này:

- 1) Giúp cho máu huyết được lưu thông.
- 2) Trị bệnh đau nhức, thấp khớp, sưng khớp, dây chằng rách...
- 3) Giúp giảm căng thẳng ngủ ngon.
- 4) Trị những chứng bệnh ngoài da như eczema và bệnh vẩy nến.
- 5) Trị nghẹt mũi khó thở vì cảm lạnh hoặc dị ứng.
- 6) Giúp tiêu hóa nhanh và tăng sức đề kháng.

Đọc đến đây các bạn già “đau nhức” của tôi thấy mê chưa ạ. Chưa hết đâu, Xin mời đọc tiếp. Chính vì những lợi ích trên mà năm nào chúng tôi cũng phải đặt phòng liền ngay ngày chót trước khi ra về. Trước mắt chúng tôi là những bãi đậu xe chật cứng, người dân các nơi đổ về vừa có dịp tái tạo sức khỏe và nghỉ ngơi thoải mái sau bao nhiêu ngày vất vả mưu sinh. Hằng năm khi những hàng cây bắt đầu trút lá, gió thu phơn phớt se lạnh, thiên hạ lại rủ nhau về ngâm mình trong nước khoáng của Trời cho. Còn một điều tuyệt diệu nữa mà đi đây đã là năm thứ 4 chúng tôi mới tình cờ khám phá ra. Cận hồ tắm trung tâm dựng sẵn một ống dẫn truyền nước khoáng từ lòng đất để cho khách lấy tự do. Các bạn mang về phải để trong ngăn đá cho đông lại rồi lấy ra uống dần, vì nước nguyên chất có mùi lưu huỳnh khó ngửi. Nước khoáng

này có công dụng giúp cho hệ tiêu hóa đẩy nhanh tiến trình phân hóa, giúp trị được táo bón. Hãy nghe Chị Lớn vui mừng bày tỏ “Tôi bị đau nhức hai cái chân dữ lắm, đi đây phải đem theo những thang thuốc Bắc loại tốt để uống mỗi ngày, nhưng không ngờ tắm 2 ngày nay tôi cảm thấy bớt rất nhiều “.

Ở đây có 3 hồ nước nóng và 1 hồ nước lạnh. Trên tường có bảng chỉ dẫn cách thức tắm. Chúng ta ngâm hồ nước nóng tới 15 phút là phải chuyển qua hồ nước lạnh. Dung dịch lưu huỳnh phủ kín da nhót nhọt như nhót cá. Ăn tiền cái chất nhót này đó các bạn. Xong qua hồ nước lạnh, ai có chứng bệnh sợ nước lạnh như tôi thì phải thu hết gân nhảy một cái ào, chứ đứng càng lâu càng thêm sợ. Nước nóng nở các lỗ chân lông hấp thu chất lưu huỳnh xong qua hồ nước lạnh các lỗ chân lông khép lại. Rồi lần trở lại hồ nước nóng sẽ nghe như có hàng trăm cây kim châm cứu châm vô da thịt. Chị Lớn nói nghe thương lắm, tội nghiệp bạn đạo VN mong muốn nhưng không có điều kiện tham dự.

Đây là một khu đất rộng khoảng 5 mẫu tây, chẳng những phục vụ khách theo nhu cầu mà còn có chỗ cho những chiếc xe caravan chở theo cả gia đình với tất cả tiện nghi. Có phòng chiếc 1 người, phòng đôi, phòng ba và phòng 4 cho gia đình. Tiếng nói là phòng nhưng thật sự là cái nhà nhỏ đúng hơn. Nhà với đầy đủ tiện nghi như máy lạnh máy sưởi, bếp nấu ăn chén đĩa ấm nấu nước, bàn ủi bàn ăn tivi. Giường ngủ với đầy đủ chăn mền. Chúng tôi chỉ phải mang theo quần áo khăn tắm. Và cuối cùng mang theo một tâm thế cởi mở sẵn sàng học đạo, chăm sóc sức khỏe và vui chơi trong sự bao bọc thanh điển của bề trên.

🚩 Khóa Sống Chung tiếp diễn trong 7 ngày. Bạn đạo Mel đã lên đường từ lúc sương khuya còn ướt đầm cỏ xanh. Hai chiếc xe chở 15 bạn dong ruổi hơn 16 tiếng đồng hồ, trong đó có 3 cụ bà đáng được đề cao nhất về tuổi đời cũng như tuổi đạo. Bác Xiêu mẹ của Duyên 83 tuổi, Bác Dương Cẩm mẹ của Cô Liễu 88 tuổi. Và cuối cùng Bác Trân 90 tuổi. Cảm động thương yêu chưa các bạn. Cứ nghĩ đến là phải xếp vali đi thôi mặc kệ chuyện nhà chuyện shop tối tắm may mắn.

Nói về phương tiện đi đứng Sydney đỡ hơn nhiều. Chúng tôi đi xe lửa chỉ 10 tiếng, các ông các bà lão được đi free nữa chứ, đi máy bay hơn 1 tiếng. Tôi có cảm giác chúng tôi là những đàn chim tan tác tha phương tìm sống ngày nay hẹn nhau bay về thăm mái nhà xưa. Nơi đây sẽ cùng nhau ôn lại những dạy dỗ, những ân tình của Đức Thầy đã nhiều đời nhiều kiếp gắn bó. Chúng ta không phải là những cánh chim đã tìm đến nhau sau nhiều kiếp thất lạc hay sao.

LỄ KHAI MẠC

Ban tổ chức năm nay do Melbourne đảm trách. Ba căn lều đã được máy anh dựng lên từ sáng sớm. Nơi đây không có hội trường, chúng tôi đã tự nguyện đóng góp mua được ba căn lều có thể ngồi được 50 người. Bàn thờ với 2 bình bông lay đơn trắng một đĩa trái cây ngũ sắc. Trên tường có một banner hàng chữ KHÓA SỐNG CHUNG ÚC CHÂU MOREE 2018.

Âm thanh bản nhạc Kinh Thiên Vô Vi cất lên, bầu không khí phủ trùm một sắc thái trang nghiêm cảm động. Năm nay Sydney-Melbourne duyên phước được anh Trần Minh tặng 2 dàn âm thanh xịn. Không khí vì vậy rộn ràng hẳn lên không thua gì Đại Hội. Chúng tôi cùng đứng lên đánh lễ Đức Thầy, Đức Tổ Sư và Chư Vị Bề Trên Vô Vi. Đại diện BTC Anh Lệ phát biểu chào mừng các bạn, cảm ơn Bề trên và cầu xin ơn trên ban thanh điển cho chúng tôi trong những ngày hội ngộ.

Tiếp theo Cô Liễu nói vài lời mở đầu buổi sinh hoạt. Không biết phải dùng lời lẽ nào để cảm ơn Cô Liễu, anh Hào và cô Hạnh, Ban Tu Học đã công phu chọn lọc chương trình phục vụ bạn đạo. Vô Vi có nhiều, nhiều người trẻ như vậy. Tuổi trẻ còn sức còn lực đầy đủ khả năng kiến thức để gom hết đời phục vụ đạo. Quý biết dường nào. Năm nay Ban Tổ Chức trích những câu giảng của Đức Thầy từ cuốn băng Suối Đạo Vô Vi do Anh Huỳnh Minh Bảo thực hiện. Tôi không ngăn được dòng cảm xúc khi nghe anh Liên, một Phật tử tu thiền theo bên Chùa phát biểu. Anh nhắc lại “500 năm sau khi Đức Phật tịch diệt, các đệ tử mới ngồi ghi lại lời giảng của Ngài. Họ ghi theo trí nhớ, nhớ bao nhiêu ghi bấy nhiêu. Hồi đó không có giấy như bây giờ, họ ghi trên vỏ cây. Với công nghệ hiện đại thế kỷ này, các bạn Vô Vi thật đầy đủ duyên phước. Tôi không biết anh Huỳnh Minh Bảo là ai nhưng tôi hết lòng kính phục công trình giá trị của anh, đã giúp rất nhiều cho hành giả Vô Vi thời nay và sẽ lưu truyền lại cho nhiều đời sau. Tôi cảm ơn các bạn

đã cho tôi được tham dự những ngày vui này. Tôi có lời ngợi khen các bạn đã đoàn kết, tu tập phát triển. Và nhất là đã thực hành yêu thương giống như tôi đã nghe Đức Thầy giảng dạy từ những ngày qua'. Tiếp đến BTC giới thiệu thành phần bạn đạo tham dự. Có 3 quốc gia, Úc Châu Sydney 14 bạn, Mel 15 bạn, tổng cộng 29 người. Mỹ một mình Cẩm Tú Hội Trưởng Hawai ôm theo hành trang là một tâm thức tràn đầy thương yêu đã giúp đỡ rất nhiều cho chương trình văn nghệ KSC. Phần Việt Nam có gia đình Anh Linh Chị Lớn em Vân và anh chị Mười Thạnh, anh Bình chị Xuân ở Sóc Trăng. Tất cả là những tiền bối tóc bạc lưng còng, là những huynh đệ Vô Vi thương yêu từ quê nhà không ngại khó khăn vượt đường xa, vượt cả chướng ngại nội tâm để cùng chung vui hạnh ngộ với chúng tôi. Chương trình bắt đầu từ 8g30 sáng, niệm phật đến 9g00, sinh hoạt đến 11g00 rồi thiền chung đến 12,00. 12g30 bạn đạo phụ dọn thức ăn ra phòng ăn. Phòng ăn rộng thoáng mát với ba dãy bàn ghế thêm 2 lò nướng BBQ lớn có thể phục vụ 40 người ăn. Buổi chiều sinh hoạt từ 4,00 đến 5,00 nghỉ dùng bữa lúc 5g30. Tối niệm phật lúc 7g00 đến 8g00 và thiền chung giờ tý lúc 11g00 tại căn lều hội trường. Xuyên suốt trong ngày là những giờ tự do sáng trưa chiều tối bạn đạo tha hồ ngâm mình trong suối nước nóng. Những giờ đó tràn ngập tiếng cười. Mà 6 ngày như vậy, một ngày 4 cử, 6 ngày là 24 cử, vừa thư giãn vừa gặp gỡ bạn bè. Đây cũng là lúc sinh hoạt đạo thực tế nhất. Theo tôi Úc Châu tu còn trật vượt lắm nên Thầy thương cho tổ chức Đại Hội 11 ngày, còn sống chung thì “giật giải” 7 ngày. Thật ra Ban Tổ Chức nào cũng muốn lầy nhiều ngày cho bạn đạo nhưng điều kiện hoàn cảnh không cho phép.

ẨM THỰC

Hôm đầu tiên chúng tôi thưởng thức cơm tấm bì chả đậu hũ. Một chén cơm trắng tròn trĩnh trên phủ những khoanh nhỏ hành lá xanh ngắt. Một nhúm bì màu nâu cam rải phơn phớt như vết cọ sơn màu. Cận kề là một miếng chả nằm ngạo nghễ như nhún nhủ “không có ta là không thành cái gì hết nghe chưa”, chủ nhân của mấy miếng chả thơm phức đó là chị Trình phu nhân của anh Lẹ Melbourne đó các bạn. Mấy cọng dưa chua cà rốt củ cải trắng cũng mời gọi không kém. Khoan ! còn tui nữa, tiếng ai vang vang vậy cà. À thì ra chị nước mắm ớt. Đúng vậy, cơm tấm bì chả chay mà không có nước mắm thì ăn làm sao đây hỏi nhà bếp. Nước mắm của cô Liễu Mel “sáng chế”. Việt Nam chúng ta bất cứ món bún rau giá nào quan trọng vẫn là nước mắm. Nước mắm có thể làm tăng “hương sắc” và giết giải vàng cho mấy món ăn hoặc ngược lại thôi đành, chia tay em nhé. Nói nhỏ nghe chơi, Liễu là người có biệt tài “trị” những món độc đáo như nước mắm, patê gan đậu hũ, mắm ruốt xả ớt, đu đủ khâu dưa leo nước mắm nhi, trứng gà muối, đồ chua. Còn một món độc đáo nữa là “giá tươi”. Những cọng giá vừa trắng vừa tròn đẹp như chủ nhân góp mặt hầu như trong hầu hết các món ăn.

Sáu buổi chiều chúng tôi đều được nhà bếp chiêu đãi món cháo gạo lứt nấu với nếp, vừa bùi vừa béo, kèm với dưa mắm, mì căn xào xả ớt, mì căn khìa, cá thu chay kho tiêu, nấm rơm khô kho tiêu... 6 ngày chánh là 6 món khác nhau.

Ngày thứ hai bún bì. Những cọng bì mỏng manh éo lã giống y người chế tạo ra chúng, đó là Cô Lâm Cẩm Duyên Mel. Gia đình cô Duyên có hai anh chị Bình Xuân bạn đạo Sóc Trăng. Năm ngoái Sóc Trăng có thêm anh Bình em Chánh, có chị Mai Phan Thiệt, xa 1 năm rồi mà dư âm hình bóng như vẫn còn đâu đây.

Ngày thứ ba bánh tầm bì ăn với nước cốt dừa. Món này đúng mức miền Tây Việt Nam đó các bạn. Có thể những bạn trẻ sanh sau 75 ra hải ngoại lúc còn ẵm ngửa sẽ không biết món này. Bánh tầm chị Phầm sáng chế từ những cọng bún Huế khô, ăn với nước mắm tầm thêm nước cốt dừa. Rất độc đáo, nếu muốn thưởng thức, dễ lắm, chỉ cần dự khóa sống chung năm sau là biết liền.

Ngày thứ tư cơm cá thu kho me, cũng do chị Phầm bỏ công nghiên cứu ngon độc đáo không thua bánh tầm bì. Bánh tầm bì nước cốt dừa là món ăn của miền tây VN mà người chiêu đãi bạn đạo lại là người Việt sống ở trên Miền, độc và lạ chưa các bạn.

Ngày thứ năm cơm thịt quay kho trứng ăn kèm rau trộn do anh chị Cầu phụ trách. Ăn món này gọi nhớ Tết Việt Nam.

Chúng ta đi mang theo quê hương.

Chúng ta tu chan chứa tình thương.

Mai ta về hoa “đạo” rải mười phương.

Vô Vi Việt Nam từ nay lên đường.

Ngày chót trước khi chia tay bạn đạo được lưu dấu ấn bằng một nồi cơm gà Hải Nam của chị Trình phu nhân của anh Lệ Mel. Bạn đạo vừa ăn vừa hỏi han chị Lệ tới tấp nấu sao ngon quá vậy. Tất cả hoàn toàn chay nha các bạn, chỉ là tên gọi để dễ phân biệt. Bên cạnh đó là những món tráng miệng hấp dẫn, bánh lọt hột sen nước cốt dừa. Còn thêm trái cây khi thì dưa hấu chín đỏ ngọt lịm, lúc lại nho xanh nho đỏ, ngày chót còn được hưởng lộc cocktail trái cây trên bàn thờ.

Đề cập đến nấu ăn chay thật không thể không khen các chị nhờ tu giỏi nên nấu ăn quá xuất sắc. Nấu ăn là một nghệ thuật không thể dạy dỗ uốn nắn ngoại trừ cá nhân thích thú tự mày mò sáng chế. Cũng như vấn đề phục vụ, không ai có thể yêu cầu hay áp đặt. Anh Chị Cầu là những người bạn tâm giao 30 năm của chị Phạm. Moree không có shop thực phẩm VN. Dù Mel hay Sydney đứng tổ chức nồi niêu son chảo gia vị mắm muối vẫn phải tha lên từ xa cả ngàn cây số. Anh chị Cầu đã không từ nan, bỏ công sức từ những ngày đầu đi lựa mua những chiếc lều, chở lên Moree tất cả vật dụng cần dùng cho KSC. Bạn đạo có được những bữa ăn ngon không thể không cảm ơn anh chị Cầu. Xin nói thêm một chút, anh chị Cầu chưa tu Vô Vi nha các bạn mà hạnh phục vụ đúng mức y như Đức Thầy thường hay nhắc nhở chúng ta. Nhà bếp ngoài những chị bếp chánh của năm nay ra còn có những bếp phụ cũng xuất sắc không kém. Như chị Nga, anh Bình, chị Sương Sydney. Đây là những nhân vật luôn sẵn sàng cầm nồi chảo nấu cho Thiên Đường đó các bạn.

Với tôi vấn đề ẩm thực của một chương trình tu học không đơn giản chỉ là ăn uống đời thường. Mà ẩm thực cũng là một môi trường rèn luyện hạnh phục vụ, hạnh kiên nhẫn, trí sáng tạo, tài khéo léo. Và nhất là ẩm thực phô bày được “nhan sắc” của người làm ra chúng nó. Một món ăn ngon vừa miệng là một tổng hợp thực phẩm hòa quyện từ thanh đến hương sắc, khó vô cùng. Đây cũng là một bước đầu để đi vào quân bình hợp nhất đầy các bạn.

CHƯƠNG TRÌNH TU HỌC

Đầu tiên chúng tôi được nhắc nhở phần CÂU NGUYỆN. Dù đã được anh Huỳnh Minh Bảo ôn lại trong Đại Hội. Và cũng tự nhắc mình không được quên. Vậy mà cốt khí vẫn hoàn cốt khí, Cô Liễu đọc câu hỏi tui cứ ngồi ngẩn ngơ.

Sau đó BTC nhắc lại thời gian hành pháp trong ngày. Từ 3g00 trưa đến 9g00 tối là giờ ÂM bạn đạo phải nhớ không nên thiền, chỉ nên niệm phật và thờ Pháp Luân Chiếu Minh. Giờ giác công phu thật sự rất quan trọng nhất là với người tu thiền. Nếu không giữ đúng, nhẹ là công phu không tiến, nặng là loạn thần kinh mà thông thường thiên hạ hay gọi là “tẩu hỏa nhập ma”. Việc này không phải lo với những người tu cao. Nhưng lấy tiêu chuẩn nào để biết mình tu cao.? ? Hay nhất là giữ cho chắc ăn.

Tiếp tục chúng tôi được Cô Liễu ôn lại sự liên hệ của chúng ta với Cửu Huyền Thất Tổ. Cửu Huyền là ai của chúng ta và Thất Tổ là ai? Tại sao Đức Thầy nói chúng ta tu sẽ cứu được Cửu Huyền Thất Tổ. Đọc đến đây nếu bạn thuộc bài tôi chúc mừng các bạn. Cửu Huyền là 9 lớp siêu sinh của gia cang chúng ta, còn Thất Tổ nhập trong thể xác của thể gian hay bị giam hãm trong địa ngục hoặc đang làm việc tại trần thế. Cho nên chúng ta tu chúng ta tiếp cho Cửu Huyền Thất Tổ thì chúng ta tiếp tục cầu xin cho Thất Tổ được tiến hóa mau lẹ hơn, phần sáng suốt hào quang của chúng ta cũng cầu xin và công quả càng dày thì Cửu Huyền Thất Tổ được thăng hoa cao hơn một chút, nhẹ nhàng hơn một chút.

Kế đến chúng tôi được ôn lại cách thờ Chưởng Hưởng Dưỡng Khí và niệm Bát Chánh. Năm rồi đã học giờ ôn lại, cô Liễu hỏi một năm qua ai đã thực hành giờ tay lên. Những cánh tay rải rác như lá rụng đầu thu vậy các bạn. Tôi cũng nằm trong danh sách đó, thiệt là xấu hổ.

Tiếp tục với “Sự Hữu Ích của phép Soi Hồn”. Thật không thể nào nhớ nổi là mình đã từng nghe Thầy dạy những điều này. Soi Hồn giúp cho hành giả những lợi ích như sau:

- 1) Chấn chỉnh thần kinh. Tóm tắt thời nghe quý vị không thể nhớ hết những lời dẫn giải của Đức Thầy, các bạn có thể mở Suối Đạo Vô Vi ra để tham khảo thêm nhé, cảm ơn.
- 2) Sửa đổi tâm tánh.
- 3) Giải nghiệp.
- 4) Tốt cho tim phổi.

- 5) Gia tăng chấn động lục.
- 6) Soi hồn lâu ngày thấy ánh sáng đó là nguyên điển. Nguyên điển mở đường cho nguyên linh tiến hóa.
- 7) Khắp thế giới không có pháp thiên nào dạy mở bộ đầu. Chấn động lục gia tăng rồi thì bên trên mới chiếu.
- 8) Soi hồn là dú trái cây rồi ép cho nó mau chín.
- 9) Soi hồn là sửa đổi thần kinh, sửa đổi SỐ MẠNG.(món này hấp dẫn nha) Ai đang bị lục căn lục trần độc tài đàn áp muốn vùng lên làm vua của tụi nó thì ráng soi hồn nha.
- 10) Mở bộ đầu đi lên, tiến tới ngũ uẩn giai không.
- 11) Soi hồn xua đuổi những tư tưởng ô trược mà ta đã đem vô từ nhiều kiếp.
- 12) Nội tâm là cái biển lửa động loạn. Soi hồn đem cái biển lửa đó rời khỏi Trung Tim Chân Mây xuất phát trở về với thanh tịnh.
- 13) Đuổi vô minh trở lại thanh tịnh để cảm hóa chúng sinh.
- 14) Soi hồn 15 phút xương sống mát, óc sáng tập trung đó là giải nghiệp.
- 15) Soi Hồn là lấy cái điển thanh lọc cái điển.

Soi hồn từ 5 phút đến 15 phút là đủ rồi, không nên làm nhiều hơn 15 phút. Và cũng phải thật cẩn thận khi áp dụng “soi hồn bằng ý”. Trình độ nào được phép, còn chưa chắc thì cứ đưa hai cánh tay lên, dứt hai ngón cái bít lỗ tai, hai ngón trỏ chặn 2 sợi gân mí tóc và hai ngón giữa chằng ngang mí mắt là ăn chắc. Ngoài ra còn có nhiều câu hỏi rất hay, thí dụ như “có nên làm việc từ thiện đến quên mình hay không” các bạn ở nhà thử trả lời câu này đi nhé.

Sẵn tiện Chị Lớn cho biết Thiên Đường của chị mỗi tuần đều cho đọc 10 điều Tâm Đạo và Tết năm nay sẽ tổ chức chương trình kiểm điểm đời đạo song tu. Mỗi người sẽ dựa theo 10 điều Tâm Đạo phải tự nói ra hành trình tu tập của mình một năm qua, tiến bộ trì trệ như thế nào. Điều gì khiến mình ưu tư nhất, chia sẻ những kinh nghiệm tiến bộ để các bạn cùng nhau tu học. Rất hay. Hoan nghinh Chị Lớn. Cả hội trường đồng ý đề nghị sẽ lấy điểm hay của Thiên Đường Chị Lớn áp dụng cho Thiên Đường của mình.

Đến ngày thứ sáu chúng tôi được học về Minh Cảnh Đài. Minh Cảnh Đài nằm ngay ngực mà người trả lời ở mạng môn, kẻ nói ở đâu đâu trật lất hết. Anh Hào trả lời ngay chóc nhưng các bạn không chịu bởi lý do anh Hào là người soạn giáo án, đọc trước rồi trả lời, các bạn không chịu. Thầy nói ai đã mở được Minh Cảnh Đài xòe bàn tay ra sẽ thấy hết suy nghĩ của người đối diện. Niệm Phật nhuần nhuyễn sẽ nhìn thấy được xương chuỗi và chữ Vạn ngay trước ngực.

Làm sao để phân biệt người có con mắt âm dương khác với người mở con mắt thứ ba như thế nào. Câu này hay lắm nha các bạn. Người mở mắt huệ thấy được tiền kiếp, thấy được những cõi thanh nhẹ, có thể xuất hồn học đạo với cõi bên trên. Ngược lại người mở con mắt âm dương chỉ nhìn thấy toàn ma quỷ, thấy những cõi âm ty địa ngục. Xin hãy nghiên cứu thêm nha các bạn để khỏi lẫn lộn. Nhất là để không chạy theo những lời tuyên bố huyền thoại của những ông bà, tu thì dờ mà thích hù thiên hạ thì nhiều.

Chương trình năm nay còn có “đố vui tu học” rất hào hứng. Rất nhiều câu hỏi đưa ra các bạn hầu như trả lời đều đúng nhưng phải dùng chữ chính xác theo câu trả lời của Đức Thầy mới được tính điểm. Cô Liễu anh Hào soạn và hướng dẫn chương trình, bạn đạo làm giám khảo cho điểm. Rất vui.

Bạn đạo chắm hay Đức Thầy chắm mà kết quả tròn trịa như đã định sẵn. Sydney Chị Sương hạng nhất, Melbournier có Anh Lẹ hạng nhì và VN Chị Lớn hạng ba. Đây đủ 3 thành viên tham dự. Còn Mỹ Quốc xin nhường hện lại năm sau.

VĂN NGHỆ

Đố các bạn biết ai là “bầu sô”. Là tui đó các bạn. Năm ngoái tự nhiên giờ chót sắp chia tay cô Liễu phán “có chương trình văn nghệ” nha các bạn và chỉ ngay tui nhờ sắp đặt. Nhìn qua nhìn lại sao không thấy ai nhảy ra thôi thì mình chịu vậy. Hên quá Sydney có cô Liên là ca sĩ tân nhạc thêm một em Hương đứng

điều tâm cổ giao duyên. Phần kịch có em Chánh, anh Bình Sóc Trăng anh Lệ Melbourner phối hợp hoàn thành xuất sắc chương trình văn nghệ cho KSC năm 2017.

Năm nay thì sao?. Gần đến ngày lên đường mà chương trình không một hơi hướng nào của ca sĩ, ngâm sĩ hay kịch sĩ năm xưa. Nhìn đi nhìn lại chỉ có tu sĩ mà thôi. Cung đàn thôi rồi đàn lữ nhịp. Làm sao đây. Lúc đó tui thấy mình đại dốt quá, sao nhận lãnh làm gì cái chuyện không thuộc khả năng mà phạm vi hoạt động lại quá eo hẹp. Giờ chót may quá có Cẩm Tú Hawaii. Tui liền liên lạc với Cẩm Tú để đặt hàng. Cẩm Tú hỏi liền có nhóm múa không dì Sương. Có, nhưng toàn là vũ công sắp xỉ hoặc trên 60 tuổi nha con. Múa đu đưa múa chén thì được. Bê tắc quá tui tự nhủ mình, Đức Thầy đã nói cứ lo tu đi mọi sự đã có Bê trên. Y như vậy. Buổi chiều ngày thứ tư ở ngay hồ tắm tui bàn với Cẩm Tú, mình hủy sô đi con, kiếm không ra người nào chịu “lãnh đạn” mình Dì với Con không xong đâu. Cẩm Tú đồng ý. Chúng tôi trình bày với cô Liễu, tưởng Liễu đồng tình ai ngờ Liễu phán, chị để đó chiều nay em có cách, em làm...hết.

Buổi chiều trong giờ sinh hoạt, Liễu động viên khuyến khích kích động hạnh phục vụ của mọi người. Cuối cùng chương trình được lấp đầy 9 tiết mục đầy đủ đơn ca, song ca, hợp ca, ngâm thơ, hài kịch, chỉ thiếu phần múa minh họa mà thôi.

Cẩm Tú lo phần tập nhạc. Các bạn cứ tưởng tượng nhé. Ca sĩ toàn là mầm non mới nhú thì huấn luyện viên phải kiên nhẫn cỡ nào.

Anh Trần Minh lo âm thanh, đúng nghề của Minh đó các bạn nên anh vui lắm. Phần tui chăm lo hài kịch. Tui rất thích viết hài kịch cốt để làm vui bạn đạo. Trước khi viết, việc đầu tiên là xem coi có diễn viên hay không. Và diễn viên hợp với vai gì. Năm nay hoàn toàn không có bóng dáng một kịch sĩ nào. Mọi người lại yêu cầu phải có kịch mới vui. Làm sao bây giờ. Tui năn nỉ Cẩm Tú, dì với con diễn kịch nha. Cẩm Tú lắc đầu quầy quậy. Tui cứ ép. Cuối cùng vở kịch cũng hoàn thành trong sự đón nhận đầy tiếng cười của bạn đạo. Kịch có tựa “Đạo Đòi Song Tu”.

Đơn ca có anh Trần Minh, chị Cầu không thua ca sĩ thứ thiệt nha các bạn. Song ca do Cẩm Tú và anh Minh cất giọng. Hợp ca do các chị Trinh, chị Duyên Hội Trường, chị Đòi, chị Duyên Mel, chị Sương và anh Minh. Phần thơ do giọng ngâm điệu luyện của chị Trinh phu nhân của anh Lệ Mel dẫn lời Huấn Từ của Đức Kim Thân Cha dạy dỗ bạn đạo. Nói không phải tự khen đâu nha. Chương trình văn nghệ hay thiệt đó các bạn. Giống y như nấu ăn mà thiếu đủ thứ, vậy mà cũng có đĩa lên bàn, cũng đãi bà con được 9 món. Thật ra nhờ bà con biết tu nên đã thương thức với tinh thần thương yêu, giúp cho các bạn hoàn thành được hạnh phục vụ của chính mình. Cám ơn bà con nha.

PHẦN CẢM TƯỞNG CỦA BẠN ĐẠO

Cuộc vui nào rồi cũng tàn. Ngày cuối vụt đến mau. Chia tay chúng tôi trở về nguyên vẹn như lúc ra đi. Chúng tôi vẫn còn mang xác thân nhục cảm làm sao không bịn rịn luyến lưu. Não lòng hơn nữa khi buổi chiều cuối nghe lũ chim hối hã gọi đàn tìm chỗ trú qua đêm. Chúng nó không tu Vô Vi mà sao trật tự dễ thương vậy. Cả một rừng tiếng chim gọi nhau quýnh quáng, chia nhau những góc nhỏ nép dưới những tán lá ân tình che đỡ nắng mưa. Sau một hồi xao xác dây động tâm can người nghe. “Họ” đã trả im lặng lại cho không gian. Trả im lặng lại cho người, kéo theo những băng khuôn ray rức về kiếp nhân sinh.

Các bạn phát biểu cảm tưởng hầu như có cùng nhận xét. Ai cũng ngợi khen phần tu học thật công phu và bổ ích. Chắc chắn vậy. Như một Đại Hội gói gọn. Bạn đạo đã được ôn lại lời Thầy, đã được nhìn thấy Thầy trên màn ảnh. Cảm giác tôi như thấy Thầy đang ngồi trước mặt tôi ở thiên đường Dũng Chí.

Dịp này anh Hùng Melbourner xuất diễn tặng Khóa Sống Chung 4 câu thơ thật dễ thương.

Moree đi dễ khó về.

Trai đi khỏe mạnh gái về trẻ ra.

Cụ già bà lão tươi ra.

Dồi dào sức khỏe Thiên Ca độ đời.

Năm nay ban tổ chức Mel còn ưu ái tặng bạn đạo một USB trực tiếp thu âm hình ảnh của KSC làm kỷ niệm.

Tiếp đến nhà bếp được đưa lên đài phát thanh. Thương nhất là chị Lớn, chị ăn món nào ngon cũng ghi chép cẩn thận. Trước nhất là về Cabramatta mua để về VN nấu cho bạn đạo thương thức. Người tu Vô Vi dễ thương như vậy đó các bạn. Thật ra Đức Thầy lúc xưa mỗi khi đến dự cuộc chung vui nào cũng ghé vào nhà bếp đầu tiên và hỏi, hôm nay nhà bếp cho bạn đạo ăn cái gì nè.

Ăn là một sự trong tam đại sự mà Đức Thầy thường hay nhắc nhở chúng ta. Tam đại sự này nó quán đời sống của chúng ta hết kiếp. Nó mà không ôn thì còn lâu mới tính đến chuyện vĩ đại hơn như chuyện tu hành. Còn ăn như thế nào mới gọi là ôn là chuyện riêng của từng chúng sinh, tùy theo nghiệp lực căn cơ trên đỉnh dưới thêm hay lừng lơ giữa trời bơ vơ nhé. Để hình thành một KSC hay một Đại Hội không phải một chuyện đơn giản. Cần rất nhiều khối óc bàn tay chung sức. Như thế nào cho thật tiện lợi về đời, thật hữu ích về đạo, đạo đời lúc nào cũng phải song hành.

Như các bạn Việt Nam không quăng ngại đường xa vạn dặm, không tính toán tiền bạc hao tốn góp mặt chung vui.

Tuần vừa qua Đức Thầy đã hỏi trong Mục Bé Tám, dự khóa sống chung có lợi ích gì? Với tôi, tôi học được nhiều lắm, tôi học từ nhà bếp lên đến hội trường, học từ bàn ăn đến phòng ngủ. Học cách phát biểu, học lời chia sẻ của những người bạn đồng tu. Tu trước hay tu sau không quan trọng. Quan trọng ở lời nói nhẹ nhàng, thái độ hòa nhã, dụng tâm thanh tịnh để chung vui. Dụng tâm bi để bao dung thông cảm nếu gặp phải sự không vừa ý. Nhắm mắt khi công phu, mở mắt sẽ nhìn thấy cái hay cái tốt của tha nhân chứ không phải lúc nào cũng thấy cái xấu của người để phê bình chỉ trích.

Cuối cùng tất cả chúng tôi đã đồng ý với nhau bắt đầu từ năm 2019 Khóa Sống Chung Moree sẽ có tên là Khóa Sống Chung Sức Khỏe và Tâm Linh. Liễu và các bạn Melbourne lại có dịp ra công sửa lại tấm banner.

Buổi sáng ngày 31 tháng 4 chúng tôi chia tay. Phải đợi đến ngày 6 tháng 4 năm 2019 chúng tôi mới hội ngộ. Năm nào cũng vậy. Vạn vật còn đắm mình trong sương đêm, anh Hào Melbourne đã đưa chúng tôi ra nhà ga xe lửa. Anh Hào nhiều kiếp đã là “một nhịp cầu nối duyên tu học” cho bạn đạo Vô Vi. Cảm ơn. Cảm ơn rất nhiều.

Sau cùng cho phép tôi được thay mặt bạn đạo kính tạ ơn Bè trên Vô Vi, kính tạ ơn Đức Tổ Sư, kính tạ ơn Đức Thầy đã ân ban cho chúng tôi 7 ngày chung vui tu học hoàn toàn viên mãn.

Cảm ơn tất cả các bạn đã tham dự những năm xưa, năm nay và cảm ơn trước những bạn sẽ đồng hành ở năm sau.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH.

NGỌC SƯƠNG kính bút.

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 2

CHUNG VUI XÂY DỰNG _ KHAI THÔNG TRÍ ĐẠO.

Mọi việc trôi qua quá nhanh, nhanh đến tôi cảm giác mình vừa trải qua một giấc mơ. Bốn ngày, ba đêm một giấc mơ đọng lại trong tâm hồn tôi. Vừa thức giấc tôi muốn viết lại ngay để mình không quên một chi tiết nào của giấc mơ có tên CHUNG VUI XÂY DỰNG .

Tôi nhớ lại khi anh Toàn gọi tôi và hỏi sao mình không tổ chức khóa sống chung trên du thuyền. Tôi đã trả lời ngay là đúng vậy, tại sao không ? Anh Toàn nói có hỏi ý kiến anh Long, anh Long cũng đồng ý. Vậy là HAHVVNC họp ngay tuần đó và mọi người đồng thuận tiến hành ra thông báo đến các bạn đạo về Khóa sống chung CHUNG VUI XÂY DỰNG lần thứ nhất. Từ ngày thông báo đến ngày đi chỉ hơn 2 tháng, thời gian khá ngắn nhưng chúng tôi không ngại vì nghĩ đây là khởi đầu có bao nhiêu bạn đạo tham gia cũng phải cố gắng thực hiện cho thật tốt. Dù chưa tham gia công việc này nhưng tôi cũng không ngại nhận việc ghi danh để cùng san sẻ với Bảo Khanh. Anh Toàn thì liên lạc với hãng tàu anh Sáng, anh Long thì lo logo cho khóa học, anh Dũng thì cung cấp liệu tự học và còn phải training cho Hồng Đức vì anh chị không thể tham dự khóa học cùng chúng tôi. Hội trường và anh Tám thì vận động bạn đạo

tham gia. Phi Hùng thì lo đi chuyên cùng hội trường. Đó là những cái phải lo có tên nhưng khi làm thì mới thấy còn rất nhiều thứ lo mà mình không biết trước. Đến còn 2 tuần nữa đến ngày đi thì lại lo cho việc mà mình chưa bao giờ nghĩ đến. Tôi nhớ anh Hoàng Văn Hoa đến nói với tôi: " cô Mai ơi, tôi không đi được rồi chắc phải hỏi lại thôi, tôi bị nhức đầu, xây xẩm sợ đi rồi làm phiền mọi người. " Tôi nói ngay: " Anh không được ở nhà đâu, anh là hình tượng nên khóa sống chung này không thể thiếu anh. Còn đến gần 2 tuần, anh nghỉ ngơi, uống thuốc rồi chùng đến ngày không khỏe thì ở nhà. Em muốn anh cùng đi với tụi em, em sẽ hướng tâm cầu nguyện cho anh mau khỏe lại nha. " Anh Hoa cười rồi nói: " Vậy tôi đành nghe theo cô. " Bình thường mặt anh hồng hào tươi sáng nhưng hôm nay xanh xao, bước đi chậm lại. Anh đã hơn 80 rồi còn gì. Tự nhiên tôi thấy thương và lo cho anh nên đêm nào thiền tôi cũng hướng về anh, cầu mong anh nhiều sức khỏe. Mà mình có tu giỏi gì nên tôi chỉ trình lên Đức Thầy những gì tôi đang lo nghĩ. Tôi xin Tổ Thầy ân độ cho anh và mọi người đều có sức khỏe để tham dự khóa học đầy đủ. Sau một tuần gặp lại, anh Hoa đã khỏe lại như không có gì. ..Thật là mâu nhiệm. Rồi đến trước 2 ngày đi lại thêm 2 chị ở tiểu ban khác bị cấm không đi được, đến ngày cuối thì Phi Hùng cho hay chị vợ bệnh nên 2 đứa không đi. .. trong lòng tôi thấy buồn làm sao. ..Hôm Phi Hùng gọi tôi nói: " Mẹ, con muốn ghi tên đi KSC cho con và vợ con, cái này con muốn dành cho vợ con bắt ngờ. " Tôi thật là vui, đi khoe ngay với chị Hoa, chị cũng vui ra mặt như tôi. Thôi cố gắng niệm Phật, tới đâu thì lo tới đó, phải xuôi theo tự nhiên thôi. Riêng bản thân tôi cũng có chuyện bắt ngờ là tôi có được một chị bạn mới biết nhau có 3 ngày nhưng chúng tôi có rất nhiều điểm tương đồng về mặt tâm linh. Tôi kể những sinh hoạt hằng tuần, hằng năm của tôi và các bạn đạo khắp nơi cùng sum họp trong tình Đạo, chị thật vui mừng và nói không ngờ lại có một tổ chức hay đến vậy và chị đã cùng tôi tham gia khóa sống chung này.

Sáng thứ sáu 20 tháng 4, trước 9:00 mọi người đã có mặt đầy đủ. Tay bắt mặt mừng, rộn ràng như đàn chim én trong nắng xuân. Bạn đạo ở xa nhất là anh chị Võ Quang Washington DC, Hai em Minh Thủy ở Atlanta Georgia, kể đến là Hải ở New Mexico, anh Quang lo và Tuấn Thanh ở Taxes, Thảo ở Ulta phần còn lại là bạn đạo N.Cali. Tổng cộng là 56 người tham dự khóa sống chung này. Kể ra thì có nhiều việc khá lúng túng vì đây là lần đầu tiên nên BTC chưa đủ kinh nghiệm về mặt hình thức như khi đặt tàu cung cấp trái cây tươi để chưng trên bàn Tổ thì họ lại làm trái cây cắt sẵn mỗi buổi học là 3 mâm, không có hoa tươi thì chị Thanh Hằng lại mang theo một giỏ hoa rất đẹp. Sau khi ổn định mọi thứ, 8:00 _ 10:00 giờ tối chúng tôi chính thức khai mạc buổi lễ với lời ban huấn từ khai mạc của Đức Thầy mọi người vô cùng xúc động và chúng tôi cùng chia sẻ những gì mình đạt được trên hành trình tu học. Sáng hôm sau thứ bảy từ 11:30_12:30 là buổi chung Thiền mọi người đồng cảm nhận luồng thanh quang điện lạnh của Bề Trên và Tổ Thầy ân ban tiếp đến từ 3:00_5:00 chiều chúng tôi lại có 2 giờ tu học rồi 8:00_10:00 lại có thêm 2 giờ đàm đạo. Ngày chủ nhật các bạn tự do vui chơi đến 8:00_10:00 tối là phần văn đạo những lời phát biểu cảm tưởng về Khóa sống chung thật cảm động đầy chân tình và phần văn nghệ với chị Hoa, Hiếu Nghĩa thật dễ thương và thật cảm động với bài vọng cổ của Minh Thủy. Lễ bế mạc kết thúc với lời ban huấn từ của Đức Thầy đã kết thúc chương trình của khóa sống chung CHUNG VUI XÂY DỰNG lần thứ nhất 2018, chúng tôi tạm chia tay. Sáng hôm sau tàu cập bến mọi người lưu luyến chia tay hẹn năm sau tái ngộ. Được sống chung trong 3 ngày này cùng các bạn mới thấy được niềm hạnh phúc thật đáng trân quý mà Tổ - Thầy đã ban cho chúng ta. Từ trong ánh mắt, trong lời nói tình Thầy được hiện hữu vô cùng sống động nên huynh đệ tỉ muội càng yêu thương nhau hơn, chưa về mà đã hẹn năm sau sẽ gặp ở khóa sống chung lần hai rồi. Sự thành công không phải chỉ nhờ BTC mà phần chánh là sự đóng góp phần thanh điện của các bạn đạo cùng tham dự. Trình độ tu học của bạn đạo chúng ta đã vượt cao tha thứ _ thương yêu được thể hiện thật rõ trong từng câu nói, hành động trong những ngày chung sống đúng như câu Đức Tổ Sư đã dạy " BẠN THỜI HỌC BẠN MỚI THIÊNNG. "

Không phải vì đứng trong BTC mà tôi nói lời khen ngợi là khóa sống chung CHUNG VUI XÂY DỰNG rất thành công mà vì sự thành công này vượt xa ngoài sự mong đợi của tôi và ban tổ chức. Khi khóa học kết thúc điều mà tôi, chúng tôi càng thương mến là các anh chị em tổ chức DHVVQT. Chúng tôi chỉ lo cho khóa học nhỏ mà phải bỏ nhiều tâm tư đến vậy thì tổ chức DHVVQT còn phải lo đến đâu? Cứ mong sao các bạn đạo đến tham dự được hưởng trọn vẹn từ sức khỏe đến tâm linh nên chỉ còn biết có

gắng tận tâm phục vụ, nhất tâm trì niệm và cầu xin Trời - Phật Tổ - Thầy ân độ cho mọi sự bình an tốt đẹp. Đây là lần đầu tôi đọc bài phục vụ, khi học được tôi thấy sự phục vụ làm tâm hồn mình rộng lớn hơn, bao la hơn, tình yêu thương với mọi người tha thiết hơn, thực tế hơn.

Trãi qua kinh nghiệm lần này chắc chắn năm sau HAHVVNC sẽ có khoá sống chung càng hoàn hảo hơn để chúng ta cùng KHAI THÔNG TRÍ ĐẠO như Đức Thầy đã viết :

ĐẠO TÂM ĐÃ CÓ SẴN NỀN
KHAI THÔNG TRÍ ĐẠO HỒ OI !
KHAI THÔNG TRÍ ĐẠO BẮP BÊNH CHẴNG CÒN
HỒ OI ! NGUYÊN LÝ SANH TỒN
BA NGÀY MỘT KIẾP GIỮ HỒN LO TU.

Thành tâm cảm ơn tất cả các bạn đạo đã tham dự khóa sống chung CHUNG VUI XÂY DỰNG , cùng cảm ơn mọi sự đóng góp của các anh chị đã cho tôi có 3 ngày chung sống thật trọn vẹn niềm vui từ đời và đạo. Tôi thật vui vì tôi thấy được giá trị của 3 ngày chung sống qua lời dạy của Đức Thầy " BA NGÀY MỘT KIẾP GIỮ HỒN LO TU. " Xin thành tâm cầu chúc tất cả các bạn thật nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, tu hành tinh tấn, có nhiều thời gian hơn để dự các khóa chung sống từ khắp nơi trên thế giới luôn được các Hội địa phương tổ chức hằng năm để chúng ta cùng KHAI THÔNG TRÍ ĐẠO !

KÍNH BÁI.

Lâm Huỳnh Mai (Ca)

Ngày 26 tháng 4 năm 2018

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 3

Hemet ngày 25 tháng 4 năm 2018

Kính gửi về Tuần Báo Phát Triển Điện Năng,

Thưa các bạn:

Đây là tiết mục chia sẻ Tâm Tình, Phát Triển Trí Tâm.

Bài kệ đầu đề của tuần này là TRỤ ĐẢNH.

TRỤ ĐẢNH

Hành thông khai triển tiến tâm linh

Rõ lẽ Trời ban rõ pháp trình

Duyên đạo tình đời tự giác minh

Thành tâm hành pháp tự phân trình

Kính Bái

Lương Sĩ Hằng

Sau khi đọc qua bài kệ trên của Đức Thầy, dựa theo ý đó tôi phân trình sự cảm thức của mình như sau:

TRỤ ĐẢNH

Thần thông quảng đại chuyển tâm linh

Rõ lẽ Trời ban rõ chính mình

Duyên đạo tình đời không chấp trước

Thành tâm hành pháp tự cứu mình

Kính Bái

Bành-Chí

Tuần này có bài viết của huynh Nguyễn Đức Trọng. Sau khi đọc qua có vài điểm tương đồng và tâm đắc như sau, xin chia sẻ:

1. Những cách trị bệnh như thế này không có theo học một trường lớp nào hay trường phái nào hết.
2. Chỉ có trong tự nhiên và hồn nhiên mà hiểu và biết được vậy thôi, không có bài bản gì hết, nên không CHÍNH THỐNG, nghĩa là không được nhìn nhận một cách chính thức có hệ thống như Y-Khoa hiện đại.
3. "THÔNG thì BẤT THỐNG mà
THÔNG THÌ BẤT THÔNG"
Hai câu trên có nghĩa là :
nếu máu huyết lưu thông thì không bị đau nhức,
bị đau nhức là tại vì máu huyết không lưu thông
4. Bản thân tôi cũng bị đau cột sống khá nặng, đau nhức toàn thân ... Nhưng rất may mắn là tôi đã tự tìm ra được phương pháp trị bệnh cho mình...
5. PHƯƠNG PHÁP LÀM GIẢM ĐAU NHỨC THẦN KỲ chỉ bằng vài cái ĐÁ CHÂN và ĐÁM TAY, PHỐI HỢP với HỐI THỞ, thì mọi tật bệnh về đau nhức cột sống đều tan biến, tiêu trừ hết.
6. Tự chữa bệnh cho mình đơn giản mà hiệu quả vô cùng.

Tôi chỉ mới biết và học tập được vài tháng thôi, còn đang nghiên cứu, xem xét, kết quả thì đã quá tốt cho bản thân. Vì cảm ứng bài viết của anh Nguyễn Đức Trọng nên mới đem ra chia sẻ tâm tình cùng các bạn. Chúc may mắn.

Kính chào các bạn.

Quý thương

Bành – Chí

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 4

Tài Liệu về "Đông Ứng Trị Liệu Pháp"

Quý anh chị em thân mến,

Xin được trả lời chung về vấn đề trên.

1. Trước hết, cảm ơn các bạn đã chuyển bài viết và email này cho bạn hữu, nhờ đó mà tôi liên lạc được nhiều bạn cũ, cứ tưởng rằng đã quên. :-)
2. Qua bài viết, có vài bạn về hưu từ cả chục năm nay email cho biết là có xem được những chỉ dẫn về phương pháp này trên YouTube, và nhờ tập theo đó mà sức khỏe khả quan hơn ngày trước rất nhiều, chưa kể là bớt được khá nhiều thứ thuốc tây, vì mấy bạn này thấy số thuốc cần nhớ, phải uống hàng ngày là sợ rồi. :-)
3. Đang lo lắng không hiểu computer của mình lại có vấn đề như mấy ngày qua, vì gởi đi các files quá lớn, người bạn vừa báo cho biết là hai tập căn bản về "Đông Ứng Trị Liệu Pháp" (73

trang) đã được đăng trong Blog, xem bên dưới. Xin quý anh chị vào xem cho biết, và nếu cần in để nghiên cứu, tôi đề nghị là in màu cho dễ đọc và phân biệt.

4. Quý bạn nên cố gắng xem khóa giảng của ông L.P.Lộc về môn này ở NPĐ Liên Hoa, ít nhất là ngày 1, để có khái niệm về việc trị bệnh, cách ấn và dạy tổng quát, rồi tìm cách chữa trị trong quyển "Đồng Ứng Trị Liệu Pháp" Nhập Môn, để tìm vùng huyết tương ứng mà thử nghiệm, hoặc là tìm xem các Clip trên YouTube. Ông Lộc xác nhận là có duyệt xét những tài liệu này trước khi phổ biến (xem trang kết nối bên dưới).

5. Tài Liệu

a) **Việt Nam Đồng Ứng Liệu Pháp - Vận Động Dưỡng Sinh**

<https://drive.google.com/file/d/1K6NuzsOPMonL3cDIJNf7ZaKzzuw1vTKt/view?usp=sharing>

b) **Việt Nam Đồng Ứng Liệu Pháp - Nhập Môn**

<https://drive.google.com/file/d/0B9KfKPN08BiAQIZxeFFiZ3JpTTg/view?usp=sharing>

Rất cảm ơn sự lưu ý của quý anh chị em.

N.Đ.Trọng

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính thưa Quý Bạn Đạo,

Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Bắc Hoa Kỳ và Thiền Viện Nhẫn Hòa xin kính báo:

BĐ Nguyễn Văn Lai sinh năm 1952, đã quá vãng ngày 25 tháng 4 năm 2018 (tức 10 tháng 3 Âm Lịch) tại Hillsboro, Oregon, thọ 66 tuổi.

Theo ý nguyện của BĐ Lai, tang lễ được cử hành đơn giản theo nghi thức Vô Vi, và hoả thiêu ngày Thứ Bảy 28 Tháng Ba, 2018.

BĐ Lai là người đã đóng góp rất nhiều công sức cũng như tài năng chuyên môn trong việc xây cất Thiền Viện Nhẫn Hòa.

Xin Quý Bạn Đạo thiên hướng tâm và cầu mong linh hồn anh sớm được siêu thoát.

Xin cảm ơn Quý Bạn Đạo.

Thơ Thầy Tám

*Tình thâm nguyên lý đậm đà độ
Thượng lộ bình an hồn tiến hóa
Sống động vô cùng trong đại nguyện
Bình tâm siêu thoát hướng thanh hòa.*

Vĩ Kiên

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình